

Bilag til tillægsbet. o. lovf. vedr. social service

mens indhold, dvs. at kommunernes myndighedsansvar bliver styrket.

Rådet har dog har også nogle punkter, hvor man mener, der kan ske forbedringer, således at indsatsen over for de socialt udsatte grupper styrkes.

I det følgende vil de enkelte punkter blive kommenteret.

1. Krav om udarbejdelse af en lokal politik på udsatteområdet.

Rådet mener, at kommunernes øgede myndighedsansvar skal følges af et krav til kommunalbestyrelserne om at udarbejde en lokal udsattepolitik. Rådet mener, der er en risiko for at gruppen vil blive nedprioriteret.

Svar

Ved kommunalreformen vil betydeligt større og mere bæredygtige kommuner få det fulde myndigheds-, forsynings- og finansieringsansvar.

Jeg er således overbevist om, at de større og mere bæredygtige kommuner vil leve op til deres ansvar.

Det skal i øvrigt understreges, at regeringen vil styrke indsatsen for de udsatte grupper. Det fremgår således af regeringsgrundlaget, at regeringen stiler mod, at en væsentlig del af de årlige satspuljer på ca. 500 mio. kr. anvendes til de udsatte grupper. Indsatsen vil bl.a. blive prioriteret på grundlag af den årlige rapport fra Rådet for Socialt Udsatte.

Der er således efter min opfattelse ikke grundlag for at tro, at indsatsen vil blive nedprioriteret.

2. Personligt tilknyttet sagsbehandler

Rådet ser gerne, at de udsatte får en personlig tilknyttet sagsbehandler, som kan koordinere den ofte mangesidede indsats.

Svar

Jeg mener, at det ville være et brud med det kommunale selvstyre, hvis jeg i detaljer dikterede kommunerne, hvordan de skal organisere deres forvaltning og indsats.

3. Døgnhuse

Rådet mener, at det er utilfredsstillende, at bestemmelsen om døgnhuse er taget ud af serviceloven og placeret i sundhedsloven.

Svar

I forbindelse med udformningen af den nye servicelov skulle der tages stilling til, hvordan den nugældende servicelovs bestemmelse om døgnhuse mest hensigtsmæssigt skulle placeres i den nye lovgivning.

Døgnhusebestemmelsen i den nuværende servicelovs § 93, stk. 2, adskiller sig på flere måder fra de øvrige bestemmelser om botilbud i serviceloven:

- Det er i realiteten en sygehusedelse, men servicelovens bestemmelser om magtanvendelse gælder
- Der er ikke betalingspligt for beboerne
- Det er amtskommunen, der opretter og visiterer. Kommunen er således slet ikke med inde i billedet.
- Det er amtskommunen, der finansierer 100 %

Døgnhuse bliver anvendt til et alternativt ophold i forhold til et ophold på en psykiatrisk afdeling eller som udslusningsbolig fra en psykiatrisk afdeling. I realiteten har kommunerne derfor ikke haft noget at gøre med døgnhuse. Og det var derfor vanskeligt at se, hvilke incitamenter kommunerne fremover skulle have for at oprette døgnhuse.

Disse særlige forhold medførte, at det ikke vurderedes hensigtsmæssigt blot at sætte bestemmelsen sammen med andre former for midlertidigt ophold i den nye servicelov:

Aftaleteksten til det politiske forlig mellem regeringen og Dansk Folkeparti fastlægger, at ansvaret for og driften af den behandlende psykiatri ligger i regionerne. Dette førte til beslutning om at lade det være regionerne, der får kompetencen til at oprette og drive tilbuddene, og at visitationen fortsat skal ske via de psykiatriske afdelinger.

I døgnhusene er det dog fortsat servicelovens magtanvendelsesregler, der skal benyttes.

Den valgte løsning afspejler sig derfor i § 75 stk. 2 i forslaget til sundhedsloven med de dertil knyttede bemærkninger.